

5. CÁC ĐIỀU PĀṬIDESANĪYA

Bạch chư Đại đức Ni, tám điều *Pāṭidesanīya* này được đưa ra đọc tụng.

5.1. ĐIỀU HỌC PĀṬIDESANĪYA THỨ NHẤT

1. Lúc bấy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại thành Sāvatti, Jetavana, tu viện của ông Anāthapiṇḍika. Vào lúc bấy giờ, các Tỳ-khưu-ni nhóm Lục Sư yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng. Dân chúng phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các Tỳ-khưu-ni lại yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng? Khi được đầy đủ, ai mà không vừa ý? Đồ ngon ngọt ai lại không thích thú?”

Các Tỳ-khưu-ni đã nghe được những người ấy phàn nàn, phê phán, chê bai.

2. Các Tỳ-khưu-ni nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị Ni ấy phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các Tỳ-khưu-ni nhóm Lục Sư lại yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng?” ...(nt).

– Đây các Tỳ-khưu, nghe nói các Tỳ-khưu-ni yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– ...(nt)... Đây các Tỳ-khưu, vì sao các Tỳ-khưu-ni nhóm Lục Sư lại yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng vậy? Đây các Tỳ-khưu, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt)... Và đây các Tỳ-khưu, các Tỳ-khưu-ni hãy phổ biến điều học này như vậy:

“Vị Tỳ-khưu-ni nào yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng, vị Tỳ-khưu-ni ấy nên thú nhận rằng: ‘Bạch chư Đại đức Ni, tôi đã vi phạm tội đáng chê trách, không có ích lợi, cần phải thú nhận; tôi xin thú nhận tội ấy.’”

Và điều học này đã được đức Thế Tôn quy định cho các Tỳ-khưu-ni như thế.

3. Vào lúc bấy giờ, có các Tỳ-khưu-ni bị bệnh. Các Tỳ-khưu-ni thăm hỏi bệnh tình đã nói với các Tỳ-khưu-ni bị bệnh điều này:

– Đây các Ni sư, sức khỏe có khá không? Mọi việc có được thuận tiện không?

– Đây các Ni sư, trước đây, chúng tôi yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng, nhờ thế chúng tôi được thoải mái. Giờ đây [nghĩ rằng]: “Đức Thế Tôn đã cấm đoán”, trong lúc ngần ngại nên không yêu cầu, vì thế chúng tôi không được thoải mái.

Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn. ...(nt).

– Nay các Tỳ-khuru, Ta cho phép vị Tỳ-khuru-ni bị bệnh được yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng. Và nay các Tỳ-khuru, các Tỳ-khuru-ni hãy phổ biến điều học này như vậy:

“Vị Tỳ-khuru-ni nào không bị bệnh, yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng, vị Tỳ-khuru-ni ấy nên thú nhận rằng: ‘Bạch chư Đại đức Ni, tôi đã vi phạm tội đáng chê trách, không có ích lợi, cần phải thú nhận; tôi xin thú nhận tội ấy.’”

4. Vị Ni nào: Là bất cứ vị Ni nào...(nt).

Tỳ-khuru-ni:...(nt)... vị Ni này là “vị Tỳ-khuru-ni” được đề cập trong ý nghĩa này.

Không bị bệnh nghĩa là vị có được sự thoải mái khi không có bơ lỏng.

Bị bệnh nghĩa là vị không có sự thoải mái khi không có bơ lỏng.

Bơ lỏng nghĩa là bơ lỏng từ loài bò, hoặc là bơ lỏng từ loài dê, hoặc là bơ lỏng từ loài trâu, hoặc bơ lỏng từ các loài thú nào có thịt được phép [thọ dụng].¹

Vị Ni không bị bệnh, yêu cầu cho nhu cầu của bản thân, trong lúc tiến hành thì phạm tội *Dukkaṭa*. [Nghĩ rằng]: “Với sự đạt được, ta sẽ thọ dụng”, rồi thọ lãnh thì phạm tội *Dukkaṭa*. Mỗi lần nuốt xuống thì phạm tội *Pāṭidesanīya*.

Không bị bệnh nhận biết là không bị bệnh, vị Ni yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng thì phạm tội *Pāṭidesanīya*. Không bị bệnh, có sự hoài nghi, vị Ni yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng thì phạm tội *Pāṭidesanīya*. Không bị bệnh [lâm] tưởng là bị bệnh, vị Ni yêu cầu bơ lỏng rồi thọ dụng thì phạm tội *Pāṭidesanīya*.

Bị bệnh [lâm] tưởng là không bị bệnh thì phạm tội *Dukkaṭa*. Bị bệnh, có sự hoài nghi thì phạm tội *Dukkaṭa*. Bị bệnh nhận biết là bị bệnh thì vô tội.

Vị Ni bị bệnh, sau khi bị bệnh rồi yêu cầu thì hết bệnh và thọ dụng, vị Ni thọ dụng phần còn lại của vị Ni bị bệnh, của các thân quyến, của những người nói lời thỉnh cầu, vì nhu cầu của vị khác, bằng vật sở hữu của bản thân, vị Ni bị điên, ...(nt)... vị Ni vi phạm đầu tiên thì vô tội.

Điều học *Pāṭidesanīya* thứ nhất.

--oo0oo--

5.2-8. ĐIỀU HỌC *PĀṬIDESANĪYA* THỨ HAI ĐẾN THỨ TÁM

1. Lúc bấy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại thành Sāvatti, Jetavana, tu viện của ông Anāthapiṇḍika. Vào lúc bấy giờ, các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư yêu cầu dẫu ăn rồi thọ dụng. ...(nt)... yêu cầu mật ong rồi thọ dụng. ...(nt)... yêu cầu đường mía rồi thọ dụng. ...(nt)... yêu cầu cá rồi thọ dụng. ...(nt)... yêu cầu thịt rồi thọ dụng. ...(nt)... yêu cầu sữa tươi rồi thọ dụng. ...(nt)... yêu cầu sữa đông rồi thọ dụng. Dân chúng phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các

¹ Thịt của mười loài thú, vị Tỳ-khuru không được dùng gồm có: Thịt người, thịt voi, thịt ngựa, thịt chó, thịt rắn, thịt sư tử, thịt hổ, thịt beo, thịt gấu, thịt chó sói (*TTDPGVN*, tập 11, tr. 283-87; *TTPV*, tập 5, Mv. II, chương VI, tr. 37-42).

Tỳ-khuru-ni lại yêu cầu sửa đông rồi thọ dụng? Khi được đầy đủ, ai mà không vừa ý? Đồ ngon ngọt ai lại không thích thú?”

Các Tỳ-khuru-ni đã nghe được những người ấy phàn nàn, phê phán, chê bai.

2. Các Tỳ-khuru-ni nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị Ni ấy phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư lại yêu cầu sửa đông rồi thọ dụng?” ...(nt).

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói các Tỳ-khuru-ni yêu cầu sửa đông rồi thọ dụng, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vì sao các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư lại yêu cầu sửa đông rồi thọ dụng vậy? Nay các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt)... Và nay các Tỳ-khuru, các Tỳ-khuru-ni hãy phổ biến điều học này như vậy:

“Vị Tỳ-khuru-ni nào yêu cầu sửa đông rồi thọ dụng, vị Tỳ-khuru-ni ấy nên thú nhận rằng: ‘Bạch chư Đại đức Ni, tôi đã vi phạm tội đáng chê trách, không có ích lợi, cần phải thú nhận; tôi xin thú nhận tội ấy.’”

Và điều học này đã được đức Thế Tôn quy định cho các Tỳ-khuru-ni như thế.

3. Vào lúc bấy giờ, có các Tỳ-khuru-ni bị bệnh. Các Tỳ-khuru-ni thăm hỏi bệnh tình đã nói với các Tỳ-khuru-ni bị bệnh điều này:

– Nay các Ni sư, sức khỏe có khá không? Mọi việc có được thuận tiện không?

– Nay các Ni sư, trước đây chúng tôi yêu cầu sửa đông rồi thọ dụng, nhờ thế chúng tôi được thoải mái. Giờ đây [nghĩ rằng]: “Đức Thế Tôn đã cảm đoán”, trong lúc ngần ngại nên không yêu cầu, vì thế chúng tôi không được thoải mái.

Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn. ...(nt).

– Nay các Tỳ-khuru, Ta cho phép vị Tỳ-khuru-ni bị bệnh được yêu cầu sửa đông rồi thọ dụng. Và nay các Tỳ-khuru, các Tỳ-khuru-ni hãy phổ biến điều học này như vậy:

“Vị Tỳ-khuru-ni nào không bị bệnh, yêu cầu sửa đông rồi thọ dụng, vị Tỳ-khuru-ni ấy nên thú nhận rằng: ‘Bạch chư Đại đức Ni, tôi đã vi phạm tội đáng chê trách, không có ích lợi, cần phải thú nhận; tôi xin thú nhận tội ấy.’”

4. **Vị Ni nào:** Là bất cứ vị Ni nào ...(nt).

Tỳ-khuru-ni: ...(nt)... vị Ni này là “vị Tỳ-khuru-ni” được đề cập trong ý nghĩa này.

Không bị bệnh nghĩa là vị có được sự thoải mái khi không có sửa đông.

Bị bệnh nghĩa là vị không có sự thoải mái khi không có sửa đông.

Dầu ăn nghĩa là dầu mè, dầu hạt mù tạt, dầu có chứa mật ong, dầu cây *eranda*, dầu từ mỡ thú.

Mật ong nghĩa là mật của loài ong.

Đường mía nghĩa là được sản xuất từ cây mía.

Cá nghĩa là loài di chuyển trong nước được đề cập đến.

Thịt nghĩa là thịt của các loài thú nào có thịt được phép [thọ dụng].

Sữa tươi nghĩa là sữa tươi từ loài bò, hoặc là sữa tươi từ loài dê, hoặc là sữa tươi từ loài trâu, hoặc là sữa tươi từ các loài thú nào có thịt được phép [thọ dụng].

Sữa đông nghĩa là sữa đông của chính các loài thú ấy.

Vị Ni không bị bệnh, yêu cầu cho nhu cầu của bản thân, trong lúc tiến hành thì phạm tội *Dukkaṭa*. [Nghĩ rằng]: “Với sự đạt được, ta sẽ thọ dụng”, rồi thọ lãnh thì phạm tội *Dukkaṭa*. Mỗi lần nuốt xuống thì phạm tội *Pāṭidesanīya*.

Không bị bệnh nhận biết là không bị bệnh, vị Ni yêu cầu sữa đông rồi thọ dụng thì phạm tội *Pāṭidesanīya*. Không bị bệnh, có sự hoài nghi, vị Ni yêu cầu sữa đông rồi thọ dụng thì phạm tội *Pāṭidesanīya*. Không bị bệnh [lầm] tưởng là bị bệnh, vị Ni yêu cầu sữa đông rồi thọ dụng thì phạm tội *Pāṭidesanīya*.

Bị bệnh [lầm] tưởng là không bị bệnh thì phạm tội *Dukkaṭa*. Bị bệnh, có sự hoài nghi thì phạm tội *Dukkaṭa*. Bị bệnh nhận biết là bị bệnh thì vô tội.

Vị Ni bị bệnh, sau khi bị bệnh rồi yêu cầu thì hết bệnh và thọ dụng, vị Ni thọ dụng phần còn lại của vị Ni bị bệnh, của các thân quyến, của những người nói lời thỉnh cầu, vì nhu cầu của vị khác, bằng vật sở hữu của bản thân, vị Ni bị điên, ...(nt)... vị Ni vi phạm đầu tiên thì vô tội.

Điều học *Pāṭidesanīya* thứ tám.

--oo0oo--

5. Bạch chư Đại đức Ni, tám điều *Pāṭidesanīya* đã được đọc tụng xong. Trong các điều ấy, tôi hỏi các Đại đức Ni rằng: Chắc hẳn các vị được thanh tịnh trong vấn đề này? Đến lần thứ nhì, tôi hỏi rằng: Chắc hẳn các vị được thanh tịnh trong vấn đề này? Đến lần thứ ba, tôi hỏi rằng: Chắc hẳn các vị được thanh tịnh trong vấn đề này? Chư Đại đức Ni được thanh tịnh nên mới im lặng. Tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.

Dứt các điều *Pāṭidesanīya*.